

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum
Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ
Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita**

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus De Obligationibus Specialibus Certorum Statuum, De
Sacramentis In Genere, Et In Specie, Et De Censuris Et Irregularitatibus

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, MDXXXIV.

VD18 90392167

Tractatus De Ordine.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41032

lon. an. 1536. *Est autem Unctio impendenda cum expositione mandati apostolici.* 3. Ex praxi Ecclesiæ; quæ summa sollicitudine semper curavit, & curat ut ab omnibus infirmis suscipiatur. Item ex fidelium consuetudine & sensu, nam magnum scandalum paterentut, si viderent aliquem hoc Sacramentum recusare: quod certè non fieret, si nullam obligationem illius recipiendi agnoscerent. 4. Quia est contra curam debitam salutis propriæ omittere sine iusta causa medium per se certum & ordinarium, & *præsidium firmissimum* (ut ait Trid.) à Christo institutum ad roborandum contra diaboli tentationes, quæ graviores sunt sub finem vitæ, ut idem docet, & ad liberandam animam aeternæ damnationis periculo, in quo tunc maximè versatur.

TRATCATUS DE ORDINE.

ORDO sumitur dupliciter. 1. Pro speciali quadam potestate stabili exercendi aliquod, officium relatè ad conficiendam Eucharistiam, certo ritu sacro solemniter collata. Et hoc sensu est quid permanens. 2. Pro ipsa Ordinatione seu ritu sacro, quo potestas illa confertur. Et hoc sensu est quid tract-

transiens & Sacramentum, definiturque, Sacramentum novæ legis, quo stabiliter conferatur potestas ad consecrandum Eucharistiam, & ad alia Ecclesiastica Ministeria, ad eam aliquo modo spectantia, ritè obeunda.

Q. 1. Quot sunt Ordines?

Resp. Septem, scilicet Sacerdotium, Diaconatus, Subdiaconatus, Acolythus, Exorcistatus, Lectoratus, & Ostiarius. ex Florent. & Trid. sess. 23. c. 2. Tres priores dicuntur majores, & sacri, tum ob votum solemne castitatis annexum, tum quia propius pertinent ad Eucharistiam. Primus Ordo seu Sacerdotium subdividitur in duos Ordines tanquam in duas species, nempe in Sacerdotium majus seu Episcopatum, & Sacerdotium minus seu Presbyteratum.

Prima Tonsura non est strictè Ordo, sed prima dispositio ad Ordines: nam per eam non traditur potestas ad ullum Ministerium pertinens ad Missæ Sacrificium; sed solùm confertur aliqua dignitas, qua homo constituitur in statu Clericali, fitque capax recipiendi Beneficia Ecclesiastica, & Ordines. Unde cum c. 11. de ætate præfic. dicitur per eam conferri Ordinem Clericalem, Ordo ibi sumitur latè pro statu Clericali, seu nota per quam quis ex statu Laicorum evehitur ad statum Clericalem.

Q. 2. Sunt ne singuli Ordines Sacramentum?
Resp. Est de fide quod Ordo generatim sum-

sumptus, sive Ordinatio aliqua sit verè & propriè Sacramentum, ex Trid. sess. 23. can. 3. Secundūm omnes Catholicos Presbyteratus est verum Sacramentum. Idem nunc sentiunt multi de Episcopatu ut distincto à Presbyteratu. Certum est etiam Diaconatum esse Sacramentum. Idem multi paucis exceptis docent de Subdiaconatu. Sed non pauci id negant de Minoribus.

Q. 3. Quænam est materia & forma Ordinum?

Resp. Certum est illorum formam esse verba prolata ab Episcopo illorum Ministro, dum materiam essentialem applicat. Sed Theologi dissentunt circa essentiam materiae Presbyteratus, & Diaconatus. In praxi diligenter observanda sunt ea omnia, quæ in Pontificali Romano præscribuntur: tum quia id tutius est ad valorem: tum quia ritus integer necessarius est saltem ex præcepto. Hinc si quid forte omissum fuerit, illud cautè supplendum est, ex c. 1. & ult. de Sacram. non iterandis.

Q. 4. An ad validam Ordinationem requiritur contactus physicus instrumentorum?

Resp. Quamvis multi putent sufficere contactum moralem Patenæ, quo quis Calicem tangens censemur & Patenam superpositam tangere; tamen quia hoc non est omnino certum, in praxi curandum est, ut semper immediatè ac physicè tangantur & Calix, & Patena cum Hostia. Idem dic de aliis: nam circa Sa-

cri-

510 TRACTATUS

cramentorum valorem tenemur sequi in praxi partem tutiorem, relictâ incertâ licet probabiliore.

Q. 5. *Quisnam est Minister Ordinis?*

Resp. Solus Episcopus est Minister Ordinarius omnium Ordinum, ex Florent. & Trident. sess. 23. cap. 4. & can. 7. Ex commissione tamen Papæ simplex Sacerdos conferre potest. 1. Tonsuram & Minores Ordines, ex Trid. c. 10. id aperte supponente, & ex praxi recepta: nam Cardinales in propriis Ecclesiis, & Abbates eos de facto conferunt. 2. Subdiaconatum, ut fatentur omnes, & de facto hoc privilegium Abbatibus pluribus concessum est. De Diaconatu negant multi.

Episcopatum verò & Sacerdotium nunquam conferri nisi ab Episcopo constat extra traditione, & perpetua praxi Ecclesiæ, in qua nunquam ab alio collatasunt.

Q. 6. *Quosnam Episcopus potest licite ordinare?*

Resp. Solos suos subditos, vel habentes Dimissorias, vel speciale ad id privilegium, ex Trid. sess. 23. c. 8. ubi ordinans subditum alienum sine consensu & testimonio proprii Ordinarii de probitate & moribus ordinandi suspenditur ad annum à collatione ordinum: ordinatus verò ab executione Ordinis suscepiti, quando videbitur proprio Ordinario. Iten non licet Episcopo ordinare etiam suos in Diocesi alterius sine hujus consensu.

Porro

Porro ex triplici capite quis censetur subditus alicujus Episcopi, ut possit ab eo ordinari.
 1. Ratione Originis: quia nempe in ejus Diœcesi natus est. 2. Ratione domicilii, quia in ejus Diœcesi habitat animo ibi perpetuo manendi. 3. Ratione Beneficii, quod in ejus Diœcesi possidet, ex c. 3. de tempor. ordin. in 6. in Gallia tamen habetur ratio solius Originis.

Not. Omnis & solus mas Baptizatus potest validè ordinari, non tamen invitus.

Q. 7. An servanda sunt interstitia?

Resp. Conc. Trid. sess. 23. c. 11. statuit, ut Minores Ordines per temporum interstitia conferantur, nisi aliud Episcopo expedire magis videretur. Inter ultimum autem Ordinem minorem usque ad sacros Ordines annus interjicitur; nisi necessitas, aut Ecclesiæ utilitas, iudicio Episcopi aliud exposcat. Ibid. à Subdiaconatu ad Diaconatum, & ab hoc ad Sacerdotium similiter annus interjici debet, ex cap. 13. & 14. Circa quæ interstitia Episcopus dispensare potest ob Ecclesiæ necessitatem vel utilitatem. Sed non potest sine dispensatione Papæ duos Majores Ordines una die conferre, ex c. 13. cit. & c. litteras de tempor. Ordin.

Porro Minores Ordines conferri possunt Dominicis & aliis festiis diebus. Sacri verò solum Quatuor temporibus, aut Sabbatho Sancto, vel Sabbatho de Passione, c. de eo de tempor. ordin. Tonsura autem Clericalis quo-cumque die & horâ.

Q. 8.

Q. 8. *Quānam requiruntur, ut quis licet ordinetur?*

Resp. Sequentia. 1. Confirmatio, & Ton-
sura, quæ ex Trid. sess. 23. c. 4. non debet con-
ferri nisi iis, qui fidei rudimenta callent & sci-
unt legere ac scribere, & de quibus probabilis
conjectura sit, eos Clericatum elegisse, ut Deo
fidelem cultum præstent.

2. Certa ætas. Pro Minoribus nulla à jure
definitur; sed Trident. statuit solum ut non
conferantur, nisi iis qui saltem Linguam Lat-
inam calleant, c. 11. pro Subdiaconatu requi-
runtur anni 22. pro Diaconatu 23. pro Pres-
byteratu 25. ex Trid. c. 12. sufficit ex usre-
cepto, ut hi anni sint inchoati. Pro Episco-
patu requiruntur anni 30. completi c. 7. de-
elect. in Gallia sufficit annus 27. inchoatus ex
Concordat.

3. Immunitas ab omni Censura & Irregula-
ritate.

4. Status gratiæ, morum probitas, bona fa-
ma, vocatio divina, intentio gloriæ Dei pro-
movendæ, serviendo Ecclesiæ.

5. Cerra scientia. Trident. requirit ut suscep-
turi Subdiaconatum & Diaconatum sint lit-
teris & iis quæ ad Ordinem exercendum per-
tinent, instructi; ut suscepturi Sacerdotium
possint populum docere necessaria ad salu-
tem, & sciant necessaria ad Sacraenta ritè ad-
ministranda, sess. 23. c. 13. & 14. Item ex Pa-
tribus & Conciliis debent scripturas Sacras &
Canones ediscere & scire.

6.58-

6. Sæcularis non potest licitè ordinari, nisi Titulum sustentationis habeat ex Beneficio, vel Patrimonio, vel pensione sufficienti ad vivum honestum: ita ut si quis fingat titulum, aut pactum ineat de restituendo, vel non exigendo eo, quod datur illi in titulum, peccet mortaliter, & suspensus sit, ex Trid. sess. 21. c. 2. ubi antiquorum Canonum pœnas super his innovat; & ex Urbano VIII. Constit. Secretæ. idque teste Fagnano declaravit S. Congregatio Cardinalium. Nec obstat, cap. *cum secundum de præbend.* nam ibi agitur solum de iis, qui nullo requisito titulo ordinati sunt, non autem de iis, qui titulum fixerunt, quibus fraus sua patrocinari non debet. Nec ordinato licet sine licentia Episcopi resignare, aut alienare titulum, ad quem promotus est, nisi aliunde habeat, unde commodè vivat, ex Trid. c. 2. cit. quod si quem Episcopus absque titulo ordinaret, teneretur ei necessaria ad sustentationem suppeditare, c. 4. & 17. *de præbend.*

Not. Qui ordinatur per saltum, hoc est, qui suscipit Ordinem Superiorem inferiore prius non recepto, peccat mortaliter, & manet suspensus ab usu Ordinis sic suscepti, c. un. *de Clerico per saltum promoto.* Si tamen non ministraverit, potest Episcopus ex legitima causa cum eo dispensare, Trid. sess. 23. c. 14.